

LXXXI.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i Landbrug, Skovbrug, Havebrug m. m.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 1. Maj 1908.)

Ændringsforslagene under 2—7, 9 og 11 stilles af *hele Udvalget* og ere saaledes begrundede:

2. Efter Lovens øvrige Affattelse høre de to her nævnte Virksomheder, „Straatækning og Jagt“, ikke hen under § 2, der omtaler Bierhverv, men under § 6, der forklarer, at Arbejder til bedste for Landbrugsvirksomheden ogsaa medføre Forsikring, selv om de ligge udenfor den egentlige Landbrugsgerning.

3. Den foreslaaede Ændring tilsigter at bringe denne Bestemmelse i større Overensstemmelse med Lovens almindelige Grundtræk ved at lægge Vægt paa, at der finder Salg Sted af nogenlunde Betydning.

4. Ved Flytningen af Paragraffen og ved den forandrede Affattelse er det tilsigtet at tydeliggøre, at alle Arbejdere, som høre til eller maa ligestilles med Arbejderne i de i nærværende Lov nævnte Hovedvirksomheder, skulle behandles efter denne Lov, medens Arbejdere i Virksomheder, der have taget Karakteren af Fabrikvirksomhed eller, som det tillige særligt nævnes, Mølleri, skulle behandles efter Loven af 7. Januar 1898.

6, 7 og 9 tilsigte Tydeliggørelse af de givne Bestemmelser.

9. Det maa formentlig anses rigtigt, at Arbejdet i Raadet fordeles saaledes, at de i § 30 under c. nævnte Medlemmer, der skulle være Ejere eller Brugere af Ejendomme, der indgaa under § 25, deltage i Behandlingen af de under denne Paragraf hørende Sager, de under a. nævnte Medlemmer i Behandlingen af de øvrige Sager.

Et *Mindretal* (la Cour og Nordby) anser det for tvivlsomt, om den Maade er retfærdig, hvorpaa Arbejdernes Ulykkesforsikring i dette Lovforslag søges ordnet. Lovgivningen har ene paalagt Arbejdsgiverne at udrede alle de Udgifter, denne koster, og dog er det Arbejderne, der ene nyde godt af Forsikringen. Det er saa langtfra, at alle de Uheld, der tilstøde Arbejderne, kunne tillægges den Farefuldhed, Arbejdet i Virksomheden fører med sig. Efter Mindretallets Mening skyldes en meget stor Del, for ikke at sige største Delen, af de Uheld, der indtræffe, Arbejdernes Uagtsomhed eller Mangel paa Kendskab til det Arbejde, de have paataget sig, og der kan da ikke med nogen Ret forlanges, at Arbejdsgiveren skal forsikre for den Slags Uheld.

Det vil jo være vanskeligt at konstatere den rette Aarsag til Uheldet, men